

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 24. Philippicus deponitur. Anastasius II. Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæcul. VIII. Petrus prope victor videri poterat. E
 A. C. 712. lapsis inde paucis diebus ex Epistolis
 Sicilia allatis compertum, Philippicum
 fuisse depositum, atque Anastasum, Vi-
 rum Catholicum, imperare. Hoc nunc-
 cium quidem Hæreticos confudit; sed
 tandem Petrus Romæ Præfecturam ob-
 tinuit.

§. XXIV.

*Philippicus deponitur. Anastasus II
 Imperator.*

Interim Philippicus in suo Palatio obi-
 batur, miscens quidem sermones, qui
 virum prudentem decere poterant;
 sed vita erat pudenda, quippe in omnem
 licentiam effundebatur, in immeritos
 prodigus. Hinc anno Regni sui tertio
 nempe reparatæ salutis 714. cum ejus so-
 cordia factum fuisset, ut Bulgari Regio-
 nes Imperii Romani invaderent, Præto-
 riani milites Domus Cæsareæ, quos lati-
 na voce *obsequium* vocabant, in eum con-
 jurarunt. Igitur pridie Pentecostes cum
 indormisceret tempore pomeridiano,
 post solutum convivium, ad quod nobi-
 lissimos quosque urbis Constantinopoli-
 tanæ invitaverat, surgere jubetur, & in
 Hippodromum ducitur, ubi ei oculi ex-
 fodiuntur. Altero die in Festo Pente-
 costes, Populo in majore Ecclesia con-
 gregato, Imperator electus est Artemius.
 Episto-

S Niceph. p.
 32. Theoph.
 an. 2. p.
 Agath. Epil.
 to. 6. Conc. p.
 1405.
 v. Papeb.
 Cher. in
 Const. p. 116.

Epistolis Præfectus, & Anastasius appel- Sæcul. VIII.
 latus. Proclamatus est unanimi Senatus, A. C. 713.
 Clericorum, militumque, qui tunc Con-
 stantinopoli diversabantur, totius popu-
 li & Civium consensu, atque in Sanctua-
 rio a Joanne Patriarcha coronatus. In
 eodem conventu omnes Episcopi præ-
 sentes omnesque Clerici sextum Conci-
 lium tanquam legitimum pronunciari, &
 imaginem hujus Concilii cum imagini-
 bus ceterorum quinque Conciliorum re-
 poni jusserunt in illo loco, unde eas Phi-
 lippicus auferri mandaverat, ut imagi-
 nem sui ipsius & Sergii illic collocaret.
 Anastasius Imperator data ad Constanti-
 num Papam Epistola Fidem Catholicam
 profitebatur, & sextum Concilium re-
 cipiebat. Hanc Epistolam Papæ reddi-
 dit Scholasticus, Imperatori a cubiculis,
 Patricius, & Italiae Exarchus, qui deinde
 Ravennam se contulit.

Anast.

Joannes Patriarcha Constantinopoli-
 tanus quoque longam ad Constantinum tom. 6. Cont.
 Papam dedit Epistolam. In ea queritur, p. 1409.
 se sub Regni prioris tyrannide impedi-
 tum fuisse, quo minus Epistolas suas Sy-
 nodicas, ut mos erat, mittere potuisset.
 Addit, de Philippico loquens, *Volebat
 intrudere in banc Sedem hominem, hujus
 Ecclesie Clericis non adscriptum, & iis-
 dem, ac ipse erat, erroribus infectum; sed
 tamen instantibus Clericis nostris fecit,*
 ut

Sæcul. VIII.

A. C. 713.

Joannis Pa-
triarchæ Epi-
stola.

ut licet reluctans ordinatus fuerim. Tum postquam retulit, jubente Philippico secum Concilium fuisse anathematizatum, addit: Jamque mihi aliqui insurrebant, rejiciendum esse Concilium Calcedonense, utpote Concilii sexti fundamentum. Mitto dicere, quam molestus mihi fuerit, volens me compellere, ut datis tibi litteris errorem ipsius defenderem. Teceo, quantam industriam adhibuerim, ut malum, quod tollere non poteram, saltem minuerem. Apocrisarius, quem hic habes, testimonium reddat, quod vera scribam. Ille nimirum, cui, cum tempore maxime sæviret, dato jurejurando aperui, quantum amem orthodoxam fidem. Tum verbis expressis dicit, se in Jesu Christo duas Voluntates Naturales, & duas Operationes Naturales confiteri, & Philippico nihil profuisse, quod Exemplum sexti Concilii, in Palatio assertum, flammis consumpsit, sollicitè enim hujus Concilii Acta, in quibus Episcoporum & Imperatoris subscriptiones visuntur, apud nos servavimus. Inter per habemus Exemplum descriptum manu Pauli, postea hujus Ecclesiæ Episcopi. Postremo Papam rogat, ut facta priora sibi condonet, () & litteras suas Synodicas*

(*) In exordio suæ Epistolæ Joannes Patriarcha

dicas in signum Charitatis mutuae mit-
 tat, sicut ipse sua ex parte adjecta hac Epi-
 stola misisset. Non apparet, Constanti-
 num Papam Responsum dedisse, sed Dia-
 conus Agatho hujus Epistolæ descriptum
 exemplum in fine Actorum Concilii sex-
 ti apposuit cum Admonitione, cujus ini-
 tium ejusmodi est.

Sæcul. VIII.
 A. C. 713.

Epil. Agath.
 p. 1408.

Qq 4 Ego

triarcha his usus est verbis Act. Conc. mihi pag.
 1838. *Ipse Naturæ nostræ Opifex cum suo
 artificio curasset, ut caput toti corpori præfi-
 ceretur, in eo collocatis præcipuis sensuum in-
 strumentis omnem reliquorum membrorum mo-
 tionem & perfectionem illinc oriri fecit, & con-
 servari. Et post pauca: His vestrum quoque
 Apostolicum Pontificatum comparare possumus,
 O Sanctissimi & Christiani Sacerdotii Caput
 vos canonice reputantes. &c.*

An non Interpres noster Protestans, qui in
 suis Annotationibus dixit, Communionem inter
 Ecclesiam Constantinopolitanam & Romanam
 a temporibus S. Chrysostomi nunquam fuisse
 reductam, & Græcos Romani Pontificis Prima-
 tum despexisse, cum supra Justinianum Orientis
 Imperatorem de manu Constantini Papæ Chri-
 sti Corpus accipientem (qui etiam teste Anasta-
 sio Pontificis pedes osculatus est) hic vero Jo-
 annem Patriarcham Constantinopolitanum con-
 fitentem, quod Romanus Episcopus Christiani
 Sacerdotii Caput sit, & culpæ veniam rogan-
 tem, lectoribus suis patrio sermone exhibet, an
 non, inquam, suo se calamo veritatis inimicum
 præbat?

Sæcul. VIII.
A. C. 713.

Ego Agatbo indignus Diaconus, & Tabularii Custos in majore Ecclesia Constantinopolitana, Protonotarius, & Cancellarius secundus Venerabilis Consilii Patriarchalis, annis abhinc circiter triginta duobus, cum adhuc juvenis in Ordine Lectorum & Notariorum essem, ministravi in Concilio sexto Oecumenico, cujus Acta omnia non interrupta cum Socio meo Paulo Sanctæ memoriæ, postea hujus Ecclesiæ Patriarcha, tunc autem Laico & Imperatori ab Epistolis, cum quibusdam aliis scripsi. Mea manu litteris Ecclesiasticis descripsi omnia Actorum istorum volumina, quæ signata, & in Palatio Cæsareo deposita sunt unacum Definitione Fidei ejusdem Concilii diligenter asservanda. Quin etiam exempla hujus Definitionis quinque Sedibus Patriarchalibus tradita scripsi, sic iussus a pia memoriæ Imperatore Constantino, ut puritas & sinceritas orthodoxæ Fidei nullis appeteretur insidiis. Cum ergo Misericors Deus mihi hucusque vivere concesserit, hunc quoque Tomum propria manu scribere constitui, præcipue propter causas, quas jam afferam. Narrat deinde, Philippicum Imperatorem sexti Concilii exemplum sua manu scriptum, quod in Palatio invenerat, flammis tradidisse, Philippicum deinde fuisse pulsum, & Anastasium Imperatorem coronatum, sexti

sexti Concilii imaginem fuisse reductam, Sæcul. VIII.
A. C. 713.
& Patriarcham litteras ad Papam dedisse.

Ex lapsu annorum triginta duorum a tempore sexti Concilii, anno 681. celebrati, sequitur, Agathonem anno 713. scripsisse. Quod vero dicat, se litteris Ecclesiasticis usum fuisse, cum Acta nitide describeret, id accipiendum de litteris cujusdam formæ singularis, & verisimiliter pulchrioribus, quam litteræ Actorum vulgarium essent. Ceterum magni momenti est hæc narratio; unde dispiciamus, quanta cura Acta sexti Concilii fuerint scripta & custodita.

§. XXV.

Musulmanni in Hispania.

In Hispania Gothorum Regnum anno 713. extinctum. Cum Rex Vitiza Roderic. Tolet. l. II. c. 17.
Theofredum, ex Rege Recesuinto genitum, oculis orbari jussisset, hujus filius 18. Isidor. Pacen. p. II.
Rodericus, Optimatum favore munitus, commota seditione, ipsum Vitizam oculis privari imperat, & Rex proclamatur æra 749. anno Salutis 711. Sed uno non plus anno regnavit, quippe anno sequente 712. æra 750. anno Hegiræ 93. Arabes Musulmanni, jam antea Africae Domini, in Hispaniam trajecerunt. Qui a Califa Ovalido Africae præfectus fuerat, vir senex, nomine Moufa, seu Moyfes, primo aliquot cohortes, Taria Duce, illue